

Gymnázium J.A. Raymana, Mudroňova 20, Prešov 081 93

Narodenie tancujúcej blondíny

Školská písomná práca

(Beletrizovaný životopis)

Meno a priezvisko: Zuzana Mihaliková

Trieda: 1.C

Školský rok: 2012/2013

Písal sa rok 1996, bol krásny prázdninový deň presnejšie 20. augusta a na tento rušný svet som sa narodila ja. Po menších komplikáciách sa na operačnej sále starej pôrodnice ozval plač plný života. Merala som 51 centimetrov a vážila som 3,05 kilogramov. Už prvé dni môjho života boli veľmi náročné, v nemocnici som musela stráviť necelý mesiac. Po mesiaci sme sa s maminou konečne dostali domov, na sídlisko Šváby kde aj doposiaľ bývame. Po príchode domov ma už netrpezlivo vyčkávali moji dvaja bratia a ocko. Už pred narodením som mala vybrať meno, keďže už vopred bolo súdené, že to bude konečne dievča. Dostala som do vienka meno Zuzana.

Keďže som bola vytúžená dievča svojich mladých rodičov a sestra dvoch starších bratov, tak bolo o ma veľmi dobre postarané ako v bavlnke. Pri tejto starostlivosti som rástla ako z vody. Keď som sfukovala svoju prvú sviečku už som vedela chodiť. Pri mojich rôznych šibalstvách a objavovaní tohto sveta, som si stihla vybiť predný zúbok na odrážadle. Ako som postupne začala rozprávať pri otázke kde bývam som odpovedala, na stanici. Naši sa zo mňa smiali a aj teraz pri spomienke na to sa pousmejú. V treťom roku života som začala chodiť do materskej škôlky na Lomnickej ulici, bolo to iba cez chodník. Spolu so mnou tam chodila aj vtedy najlepšia kamarátka, s ktorou sme sa hrávali odmalička. Navštevovali sme sa lebo sme bývali v jednom paneláku, býva aj doposiaľ nad nami. Naším spoločným signálom bolo klopanie drevenou varechou na radiátor. Po materskej škôlke som nastúpila na Základnú školu Lesnícku. Mala som to trochu uľahčené, nakoľko ma už poznali pomaly od narodenia. Do školy som zo začiatku nechcela chodiť avšak môj postoj sa zmenil, keď som si tam našla ďalších kamarátov. Dobré som sa tam cítila a preto som tam aj rada chodievala. Po štvrtom ročníku nás delili do iných tried, pribudli nám noví spolužiaci. S touto skupinou žiakov sme tvorili triedu B a čas rýchlo ubiehal. A ani som sa nenazdala, nadišiel deviaty ročník, keď som sa mala rozhodovať nad ďalším štúdiom. Bolo veľmi ťažké sa rozlúčiť so spolužiakmi, s ktorými som prežila spoločné roky života. S niektorými som v kontakte a stretávam sa aj doteraz.

V predškolskom čase som sa začala venovať aj tancu v Detskom Folklórnom Súbore Rozmarija v Prešove, ktorému sa aj naďalej aktívne venujem, v našej skupine tanečníkov som jediná blondína takže prívlastok tancujúcej blondínky som dostala od svojich troch úžasných kamarátok - tanečníčok, s ktorými sa stretávam aj pomimo tréningov. So súborom som precestovala už veľa krajín. A pri tomto cestovaní spoznávam mentalitu iných národov, ich zvyky a krásy ich vlastí. Avšak medzi moje hobby patrí nielen tanec ale aj korčuľovanie nielen na nožoch ale aj na kolieskach, bicyklovanie po lese alebo v teréne či motocross a rôzne ďalšie adrenalínové športy. Mám pozitívny vzťah k zvieratám ale najmä sú to psy,

preto som si aj presadila, že máme doma už siedmy rok psíka. Je to malé biele šidlo s dlhými vlasmi a volá sa Sally. Je to moje zlatičko. Trávim s ňou každú voľnú chvíľku. Mojim záľubám sa nevyhne ani pečenie rôznych dobrôt pre rodinu či priateľov.

Pri tom ťažkom rozhodovaní som si vybrala na akú strednú školu chcem ísť, rozhodla som sa pre toto Gymnázium J. A. Raymana v Prešove. Podporu som mala nielen doma, ale aj v škole. Aj keď niekedy to tak nevyzerá mám rada túto školu a kolektív, ktorého som súčasťou. Stretli sme sa rôzne povahy, ktoré tvoria celkom dobrý celok a navzájom sa dopĺňa. Snáď, dúfam to ďalej bude len a len lepšie, naše vzťahy sa upevnia a tak utvoríme za tie štyri roky čo nás čakajú silný a stabilný kolektív.

Moja predstava o ďalšom štúdiu je úspešne zvládnuť túto školu a pokračovať na vysokej škole zatiaľ najradšej s vojenským zameraním v Liptovskom Mikuláši. Verím, že moje sny a plány sa mi vyplnia.